Vlaams Parlement

stuk **1932** (2012-2013) – Nr. 2
ingediend op 10 april 2014 (2013-2014)

Voorstel van resolutie

van de dames Marleen Van den Eynde, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en Linda Vissers en de heren Pieter Huybrechts en Stefaan Sintobin

betreffende de oprichting van een Vlaams fonds voor lekkende stookolietanks

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Tine Eerlingen

verzendcode: LEE

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:
de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyssens, de dames Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
mevrouw Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorum.

Plaatsvervangers:
de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heren Steve D'Hulster, Jurgen Vanlerberghe;
de heren Piet De Bruyn, Marius Meremans;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

Stukken in het dossier:
1932 (2012-2013) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak het voorstel van resolutie betreffende de oprichting van een Vlaams fonds voor lekkende stookolietanks op 12 maart 2013 en 25 maart 2014.

1. Toelichting en bespreking op 12 maart 2013

Op 12 maart 2013 werd het voorstel van resolutie betreffende de oprichting van een Vlaams fonds voor lekkende stookolietanks samen behandeld met een vraag om uitleg van de heer Bart Martens aan mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over hetzelfde onderwerp.

Over deze bespreking werd verslag uitgebracht in *Hand.* Vl.Parl. 2012-13, nr. C147.

2. Voortzetting van de bespreking op 25 maart 2014

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* verwijst naar haar actuele vraag aan minister Schauvliege, in de plenaire vergadering van 19 maart 2014, over de weigering van de Federale Regering om het samenwerkingsakkoord voor de oprichting van een interregionaal stookoliefonds goed te keuren (*Hand.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 28). De minister kon haar niet antwoorden wat de reden was van deze weigering. Het Vlaamse regeerakkoord 2009-2014 bepaalde dat de Vlaamse Regering een stookolietankfonds zou oprichten indien er in deze regeerperiode geen federaal stookolietankfonds tot stand zou komen.

Op 20 maart 2014 werd er daarover een vraag gesteld in de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Federaal staatssecretaris Melchior Wathelet antwoordde dat dit akkoord een voorbeeld van constructief federalisme zou kunnen zijn en dat het op korte termijn positieve effecten zou kunnen hebben op de economie en tewerkstelling. De staatssecretaris stelde dat hij het twee keer had voorgelegd aan de ministerraad, de laatste keer op 24 januari 2014, maar dat een consensus niet mogelijk bleek te zijn. Dat had vooral te maken met het feit dat de halvering van de bijdrage aan het Bodemsaneringsfonds voor tankstations (BOFAS) over een periode van vijf jaar zou leiden tot een verlies van 9 miljoen euro aan btw-ontvangsten. Daarom zou dit volgens staatssecretaris Wathelet een zaak zijn voor de volgende regering (*Hand.* Kamer, 2013-14, nr. 191).

Op die manier zal er volgens mevrouw Van den Eynde nooit een stookolietankfonds kunnen worden gerealiseerd. Het is de hoogste tijd om zelf het initiatief in handen te nemen. Daarom vraagt het voorstel van resolutie van haar fractie dat de Vlaamse Regering onverwijld werk zou maken van de oprichting van een Vlaams stookolietankfonds.

Mevrouw *Tinne Rombouts* erkent dat er een probleem is dat moet worden opgelost. Verschillende overheden zijn op dit vlak bevoegd. In principe moeten de gewesten tot een akkoord komen met de federale overheid. Het lid dacht dat er een overeenkomst was bereikt, maar blijkbaar zijn niet alle Vlaamse partijen die deel uitmaken van de Federale Regering het daarover eens. Het feit dat er geen overeenkomst bereikt is op het federale niveau betekent echter niet dat men de federale overheid van zijn verantwoordelijkheid moet ontslaan en alles op het Vlaamse niveau moet oplossen. Mevrouw Rombouts dringt erop aan dat er zou worden gezocht naar een oplossing op het federale niveau.

De heer *Bart Martens* sluit zich hierbij aan. De meest elegante en snelle oplossing is nog altijd een federale instemming met het voorliggende samenwerkingsakkoord. Staatssecretaris Wathelet had zich daartoe geëngageerd in de Interministeriële Conferentie Leefmilieu op 3 oktober 2013. Als de Federale Regering die afspraken kan bekrachtigen, dan is er binnen enkele maanden een stookolietankfonds.

Uit een studie van OVAM, die dateert van mei 2011, bleek dat een Vlaamse oplossing niet evident was. Men zou moeten werken met een soort van heffing op opslagdepots voor stookolie en dat zou een aantal juridische problemen kunnen opleveren. Een toeslag op de Vlaamse opslagdepots zou ook voor gevolg kunnen hebben dat de stookoliehandelaren zich in Wallonië gaan bevoorraden in plaats van in het Vlaamse Gewest.

Gelet op de problemen die destijds in de OVAM-studie werden aangestipt, is het volgens de heer Martens materieel onmogelijk om in deze regeerperiode nog een Vlaamse oplossing uit te werken. In die zin denkt hij dat het voorstel van resolutie zonder voorwerp is.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* erkent dat de studie heeft uitgewezen dat het niet evident is om een eigen Vlaams stookolietankfonds op te richten. Het is wel belangrijk om verder te onderzoeken wat de kansen daartoe zijn. De huidige Federale Regering is immers niet bereid om een interregionaal stookolietankfonds op te richten. Het is onduidelijk of de volgende Federale Regering hierover overeenstemming zal bereiken. De toestand van de mensen die met verontreiniging door lekkende stookolietanks en de bijhorende saneringskosten worden geconfronteerd, is schrijnend. De OVAM-studie dateert van mei 2011. Misschien zijn er ondertussen bepaalde ontwikkelingen op het terrein. Vlaanderen moet volgens het lid zelf zijn verantwoordelijkheid opnemen, zoals overeengekomen in het Vlaamse regeerakkoord.

Mevrouw *Tinne Rombouts* beseft dat er schrijnende toestanden bestaan. Daarom moet men blijven zoeken naar een oplossing. De verschillende Vlaamse partijen moeten helpen om de werkzaamheden op het federale niveau opnieuw op gang te trekken.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* stelt vast dat mevrouw Rombouts daarmee het eigen Vlaamse regeerakkoord onderuithaalt, dat duidelijk bepaalde dat er een eigen Vlaams stookolietankfonds zou worden opgericht indien er vóór 2010 geen uitzicht zou zijn op een Belgisch stookolietankfonds. Waarom nemen de meerderheidspartijen dit op in het regeerakkoord als ze vooraf beseffen dat het niet mogelijk is?

De heer *Bart Martens* denkt dat het niet in het belang van de getroffen gezinnen is om de piste van het samenwerkingsakkoord te verlaten en om alleen nog te mikken op het Vlaamse alternatief. De snelste weg om het stookolietankfonds te operationaliseren is een instemming van de Federale Regering met het samenwerkingsakkoord. Op een bepaald ogenblik stond men heel dicht bij het operationaliseren van een dergelijk akkoord. Dan moesten alleen nog de bekrachtigingsdecreten volgen. Op federaal niveau is er echter onverwachts een kink in de kabel gekomen. Het is nog altijd mogelijk om een oplossing te vinden, is het niet in deze regeerperiode, dan in de volgende. Misschien moet mevrouw De Vroe van Open Vld haar federale collega's aansporen om alsnog instemming te verlenen aan dat samenwerkingsakkoord.

Mevrouw *Tine Eerlingen* sluit zich aan bij de tussenkomst van de heer Martens. Dit dossier sleept al tien jaar aan en heeft al verschillende keren dicht bij een oplossing gestaan. Het lid hoopt nog altijd dat de Federale Regering haar verantwoordelijkheid zal nemen en dat het stookolietankfonds eindelijk kan worden gerealiseerd. Mevrouw Eerlingen is het ermee eens dat dit op het Vlaamse niveau moet worden aangepakt als het niet lukt op het federale niveau. Dit kan op het einde van de legislatuur echter niet meer snel geregeld worden op het Vlaamse niveau.

De heer *Bart Martens* herhaalt dat een akkoord heel dichtbij was. Staatssecretaris Wathelet, bevoegd voor Leefmilieu, heeft zijn instemming verleend aan het samenwerkingsakkoord in de Interministeriële Conferentie Leefmilieu. De federale ministers bevoegd voor

Economie en Begroting stemden daarmee in en brachten het dossier op de ministerraad. Een akkoord was dus heel dichtbij.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* is zeer ontgoocheld in de afloop van dit dossier. Ze stelt vast dat het samenwerkingsfederalisme niet werkt en dat deze Vlaamse Regering weinig slagkracht heeft. De Vlaamse minister van Leefmilieu heeft volgens het lid het regeerakkoord niet uitgevoerd.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt verworpen met 6 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Bart MARTENS,
voorzitter

Tine EERLINGEN,
verslaggever